69ste JAARGANG No. 8581 MAANDAG 17 NOVEMBER 1952 VIER PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.50, Aruba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versney.

Katholiek Curacao bracht weergaloze hulde aan zijn Hemelse Moeder

"Alleen Caracas is hiermee te vergelijken" zei Mgr. Benitez

Een menigte, waarvan men veilig kan zeggen, dat Curaçao die nog immer op de been heeft gezien, omzoomde in dichte hagen Zaterdag-avond de reeds nachtelijke, maar feestelijk verlichte straten ter verwelkoming van de Reliek van O.L. Vrouw van Coromoto, die tot Woensdagmorgen van deze week een bezoek aan ons eiland brengt. Een menigte zo groot, dat men naar waarheid kan zeggen: geheel de bevolking van Curaçao heeft de H. Maagd deze ontvangst bereid.

Hato autopark.

Toen wij tegen vier uur bij het vliegstation te Hato arriveerden, belandden wij midden in een gigantisch autopark. Het uitgestrekte plein voor het gebouw was met auto's gevuld en ook elders achter bomen en struiken langs de weg, schitterden kappen en daken van kudden auto's in de dalende zon alsof het watermeren waren.

En een mensen in dit mechanisch park! Tevoren waren door de Verkeerscommissie van ontvangst in nauwe samenwerking met de politie — Inspecteur Pauw is in feite lid van de commissie — tot in de kleinste details plannen uitgewerkt, die orde en rust bij de voorlopige ontvangst op Hato verzekeren zouden, terwijl de massale manifestatie op het plein voor de San Mateo-kerk zou plaats vinden

Zoals het echter met mensen gaat, had er hier of daar iets haperd aan het in elkander grijpen der raderen en daar was Hato in het late zonlicht van deze gedenkwaardige achtermiddag: wemelend, feestelijk. Wachtende auto's en wachtende mensen, allen in Paasbest uitgedost, bijeen voor een spontane ontvangst, die wellicht hun hemelse Moeder aanmerkelijk liever was dan alle bedachte manoeuvres.

Gouden Koets.

Voor de poort van het Stationsgebouw stond de „Gouden Koets" reeds opgesteld en wij maakten van de wachttijd gebruik om hem wat meer van nabij te bekijken. Het bleek een fraai uitgevoerd tuig, gemonteerd op een trailer, die door een tractor getrokken werd. Het geheel moet een fijngevoelde geste van de C.P.I.M. genoemd worden, daar de wagen door werknemers van de Isla vervaardigd werd terwijl ook trailer en tractor, die hem vervoerden, welwillend door de Directie ter beschikking gesteld werden.

De koets is crème van kleur met gouden arabesken getooid. Een gouden kroon prijkt op de kap. Ze bevat een tafeltje om er de Reliekhouder op te plaatsen en 4 zitplaatsen voor de begeleidende geestelijkheid. Het interieur is met blauwde zijde gevoerd, en op de banken lagen blauwzijden kussens.

Wij merkten op.........

Toen de hoofddeur van het Stationsgebouw voor ons open ging, troffen wij de grote hal geheel met mensen gevuld. Slechts was in het midden een min of meer breed pad opengehouden, waarvoor straks de Reliek naar buiten zou worden gedragen.

Onder de zeer velen, die daar aanwezig waren, slaagden wij er in op te merken: Dr M. F. da Costa Gomez, Voorzitter en J. H. Sprockel, lid van de Regeringsraad; M. P. Gorsira, Gezaghebber van Curaçao en J. R. Jonkhout, Gedeputeerde; Ph. Cohen Henriquez, Voorzitter van de Staten en J. Morkos en A. M. Smit, leden van Delden, J. Martina, Ph. B. Sommer, E. Rozendaal, leden van de Eilandsraad; Dr Ch. de la Try Ellis, C. Winkel, Fr. Canutus, F. S. G. C. v.d. Veen Zeppenfeldt, A. Mensing, leden van de Raad van Advies; N. A. B. Adriënto, waarnemend Consul van Venezuela met echtgenote; J. I. Ploom, Luchthavenmeester; C. A. de Leo namens de directie van de C.P.I.M., alsmede Voorzitter en Secretaris van het Comité de Recepcion, Edo F. Jansen en Ism. Cardoze.

Van de Kerkelijke autoriteiten zagen wij Zijne Hoogw. Exc. Mgr A. v.d. Veen Zeppenfeldt met zijn Secretaris P. A. Erkamp; de Hoog Eerw. P. L. v. Rooy, Vicaris Provincialis; de Zeer Eerw. Missie-overste Frater Franciscus en Frater Radulphus, alsmede vele Paters, Fraters en Broeders.

Bij de ingang stonden zowel een in schitterende toiletten gekleed koor van jongedames als het Hollands Mannenkoor opgesteld.

Beiden zouden bij de korte begroeting van de reliek in de hal koralen ten gehore brengen, maar omdat de de Gezaghebber, gezien de grote menigte en het gebrek aan plaats besloot, dat dit op het platvorm buiten zou geschieden, zijn deze punten van het stijlvol program niet tot hun recht gekomen.

Het grote moment.

Toen de autoriteiten de trappen naar het platvorm waren afgedaald, arriveerde Zijne Exc. de Gouverneur Mr A. A. M. Struycken met zijn Adjudant, Kapt. R. v.d. Beek en enkele minuten daarna, om 4 uur 21 minuten, overvloog de Coromoto-Dakota in het Oosten de grenzen van ons eiland. Het vliegtuig vloog in een wijde boog om Hato en verdween in de richting van de stad, vanwaar het binnen enkele minuten terugkeerde om 4.25 precies Curaçaose bodem te raken.

Toen de twee-motorige Douglas, die op zijn zilveren neus aan beide zijden afbeeldingen van O.L. Vrouw van Coromoto draagt voor het platform tot stilstand gekomen was, werd de trap aangerold en begaf Zijne Hoogw. Exc. Mgr Zeppenfeldt zich naar de aeroplaan. De deur opende zich en Mgr Dr Crispulo Benitez, Bisschop van Barquisimeto, verscheen in het paars in de uitgang.

Hij droeg de reliekhouder hoog voor zich uit en zegende de menigte, die hij tegenover zich vond met drie grote kruisen. De aanwezigen, waaronder vele Venezolanen, waren hun ontroering niet meester, Ave, Ave, werd er gezongen, maar in de opwinding van het ogenblik klonk er een menigte van toonaarden dooreen

Mgr Benitez was intussen met zijn kostbare last de trap afgedaald en overhandigde die vervolgens aan Mgr Zeppenfeldt, die hem naar de trappen van het Stationsgebouw droeg, waar te midden van de autoriteiten een tafel stond, waarop de Reliek tijdens de eerste begroeting werd geplaatst.

De Reliek op Curaçaose bodem, Z.H. Exc. Mgr A. v.d. Veen Zeppenfeldt draagt de Reliek door het Hato-stationsgebouw.
(foto Fischer — cliché Croeze)

Eerste ontvangst.

Vervolgens had kennismaking en begroeting plaats, waarbij ons opviel hoe blij verrast Mgr Benitez, zijn oud studievriend Pastoor Julio Henriquez van Sta Maria omhelsde.

De Voorzitter van het Ontvangst-comité, de heer Edwardo Jansen, nam nu het woord om met welgekozen woorden in het Spaans de reliek en de kerkelijke autoriteiten te begroeten. Hij bracht dank aan de Kerkelijke en Burgerlijke overheden van Venezuela, voor hun welwillendheid dit bezoek mogelijk gemaakt te hebben. Hij weidde uit over de grote eer, die Curaçao te beurt viel dit genadebeeld voor enkele dagen in zijn midden te mogen bezitten. Hij riep hen een voorlopig maar hartelijk welkom toe, onder verwijzing naar de officiële ontvangst, die straks voor de kerk van San Mateo zou plaats vinden en sloot met het uitspreken van de hoop, dat dit bezoek zal strekken tot versteviging van de vriendschapsbanden tussen de Antillen en Venezuela.

Toen klonken tussen de in aandacht staande menigte de tonen der volksliederen op. De harmonieën van Vincentius onder leiding van J. Martiena en die van Santa Cecilia onder directie van de heer Veeris, speelden beurtelings het Venezolaanse, het Nederlandse en het Curaçaose Volkslied, en toen deze verklonken waren, nam Mgr Zeppenfeldt het Reliquarium op om het door de menigte in het gebouw naar de buiten staande koets te dragen.

Een vrouw, die haar geestdriftige gevoelens niet meer meester was, breidde de armen voor de afbeelding uit en kuste die met eerbied. Een regen van bloemen, door bruidjes en vrouwen geworpen, daalde op de reliek neer gedurende zijn korte tocht door de hal en bij de poort zong het koor der jongedames, zacht maar welluidend zijn Maria-koralen.

Eindeloze stoet.

Buiten werd de reliek door Mgr in de koets geplaatst, waarin bovendien de Monsignori Victor José Pineda, Pastoor van de Basiliek van Guanare en José Rafael Fiol, Provisor van het Bisdom Barquisimeto ter begeleiding instegen.

Daarmede begon het grote kunststuk der politie: uit het onafzienbare autopark een stoet te vormen, die door zijn orde de waardigheid van de tocht naar de stad zou eren. En tot lof van onze Hermandad moge het gezegd zijn, dat dit door haar ervaring en rust zo schitterend slaagde, dat de stoet keurig op tijd op het tempelplein van San Mateo arriveerde.

Voor de Reliek uit trokken de auto's der autorteiten, achter de koets de praalwagen, de harmonieën en vervolgens de eindeloze rij der particuliere wagens. Een indruk van de lengte der optocht kregen wij wel, wanneer wij in de eerste wagen rijdende bij Santa Maria over de „link" vernemen, dat de laatste auto's nog niet van Hato vertrokken zijn.

In bewoonde wereld.

Bij Santa Maria kwamen intussen de eerste soliede tekenen, dat wij in de bewoonde Curaçaose wereld terugkeerden. Velen stonden langs de weg geschaard. Vrouwen met bloemen in de hand, om deze straks vererend naar de H. Maagd te werpen.

Een vrouw, gezeten achter een klein altaar, waarop in versiering een beeldje van Coromoto prijkt. Afbeeldingen van Coromoto op de gevels der huizen temidden van vlaggen, van bloemen en licht.

Wishi.

Voort ging de stoet en naderde dichter de stad; de draai naar de Schottegatweg werd in vallende duisternis bereikt en voorbij Cas Chiquito, reden wij de haard der feestelijkheden in de parochie van Wishi binnen. Wij bereikten een prachtige, in de vroege avond reeds geilluminéerde erepoort, waarop in het Spaans een verwelkomende groet aan de H. Maagd. En de mensen langs de weg: nu waren het niet langer afzonderlijke groepen meer van toenemende grootte, nu stonden ze zij aan zij, een haag, die zou groeien in dichtheid, maar die niet meer onderbroken zou worden totdat wij de parochie van Wishi naar de Van Slobbeboulevard verlieten.

Reeds klonken ons de feestelijk **luidende klokken van de parochiekerk tegen. Gekleurde illuminaties gloeiden in kransen aan de gevels der huizen en daar was de erepoort bij het kerkplein in zijn witte licht: bruidjes en leden van de parochiële jeugdverenigingen stonden langs de stoep opgesteld, om aan hun Gastvrouwe en hemelse Moeder een vluchtige groet te brengen.

Te Plantersrust, bij de J.P.F.-Club, moest worden gestopt: daar voegde zich een eskadron ruiters in de stoet, die in de meest sprookjesachtige middeleeuwse tenu's waren uitgedost.

Over de Rifweg rijdend, zagen wij links, hoog op zijn heuvel, de geillumineerde tempel van San Mateo reeds blank stralen tegen de nachtelijke hemel. Bij het Stadion zouden de auto's, die de Reliek volgden, geparkeerd worden om een opstopping in de stad te voorkomen. Dit had begrijperlijkerwijze heel wat voeten in de aarde en het was dan ook eerst tegen 7 uur, dat de stoet zich opnieuw in beweging zette en het Brionplein opreed. De politie had ook deze moeilijke fase van de tocht op excellente wijze veilig gesteld door op dit moment de brug te laten open draaien, zodat de druk van het verkeer uit de Punda werd opgeheven.

Bionplein.

Jammer, dat het Brionplein niet klaarder verlicht was. Afgestauwd van mensen op de stoepen, de vluchtheuvels, in de muziektent, die er één grote bloemenmand door leek, zou de diepe indruk, welke dit entree maakte, nog veel overweldigender geweest zijn. Feestelijk klonk het 5-ledig accoord der klonken van het St. Martinus College en de Kathedraal. Langzaam draaiden wij tussen de duizenden mensen de Breedestraat in. Gewijde liederen klonken ons uit het rijk geillumineerde gebouw van de heer Thomas Henriquez tegen.

Wij passeerden de verlichte ereboog van de Kathedraal, zijn klokken jubelden onvermoeid. Geillumineerde huizen gloeiden hun zwijgende groet in de nacht en we reden voort tussen wachtende mensen, dichte hagen wachtende mensen, allen met hetzelfde verlangen in het hart: de relikwie te zien en te begroeten. Zo naderden wij Casa Blanca aan het begin van de Roodeweg: de grens van de parochie van San Mateo.

San Mateo.

Op dit punt nam de Pastoor der parochie, M. Holterman, de leiding van zaken over. De autoriteiten reden met hun auto's door totdat eindelijk de koets de parochiale grond betrad. Daar werden rijk versierde leidsels aan de tractor gehecht, leidsels die door rijen van 300 bruidjes werden gedragen. De legioenen der jeugdbeweging stelden zich met hun vlaggen aan de kop en het laatste deel van de triomftocht nam nu een aanvang.

Langzaam en plechtig trok men op, totdat in de draai naar de Niewindtstraat plotseling de [illegible] blakende gevel van de Sagrada Familia-kerk reusachtig voor het oog verrees. In de geopende kerkpoort, waardoor een blauwachtige achtergrond zichtbaar was, stond een ongeveer twee meter hoge berg van bloemen: dat was de troon, waarop het reliquarium zou rusten. Marialiederen klonken machtig door de nacht: Maria naderde het einde van haar reis.

Entree triomfale.

Reeds waren de autoriteiten op hun zetels voor de kerktrappen gezeten. Fotografen en filmoperateurs stelden zich op om het plechtig moment der aankomst niet te missen en daar bewoog de hoge koets, van veel kleurige [illegible] het kerkplein [illegible] [illegible] len, die hem op zijn eretroon plaatste.

Het was vijf voor half acht.

Op San Mateo de taal der luidsprekers en de taal van het hart

Eindelijk rustte de lang verbeide miraculeuze afbeelding van de H. Maagd te midden van het Curaçaose volk. In een zee van licht, van bloemen, van eerbiedig feestelijke mensenharten, stond zij daar, hoog boven alles, en haar begroeting nam een aanvang

De Eerw. Heer Römer, die de receptie op uitstekende wijze zou leiden, trad voor de microfoon om alle aanwezigen welkom toe te roepen. Vervolgens leidde hij de **Zeer Eerw. Pastoor J. Henriquez** in, die eveneens in het Spaans de Relikwie, de bisschoppen, de openbare vertegenwoordigers, consuls, etc., welkom heette. Hierna wijst spreker erop, dat dit een gelukkig moment is voor Curaçao, omdat de Antillen de eer te beurt is gevallen als eerste buitenlandse natie de relikwie in hun midden te mogen ontvangen.

Spr. noemde verder drie feiten, welke als bewijs moesten dienen dat Curacao Katholiek is.

Ten eerste: De relikwie is als antwoord op de roep van de duizenden Curaçaoënaren naar Curaçao gekomen.

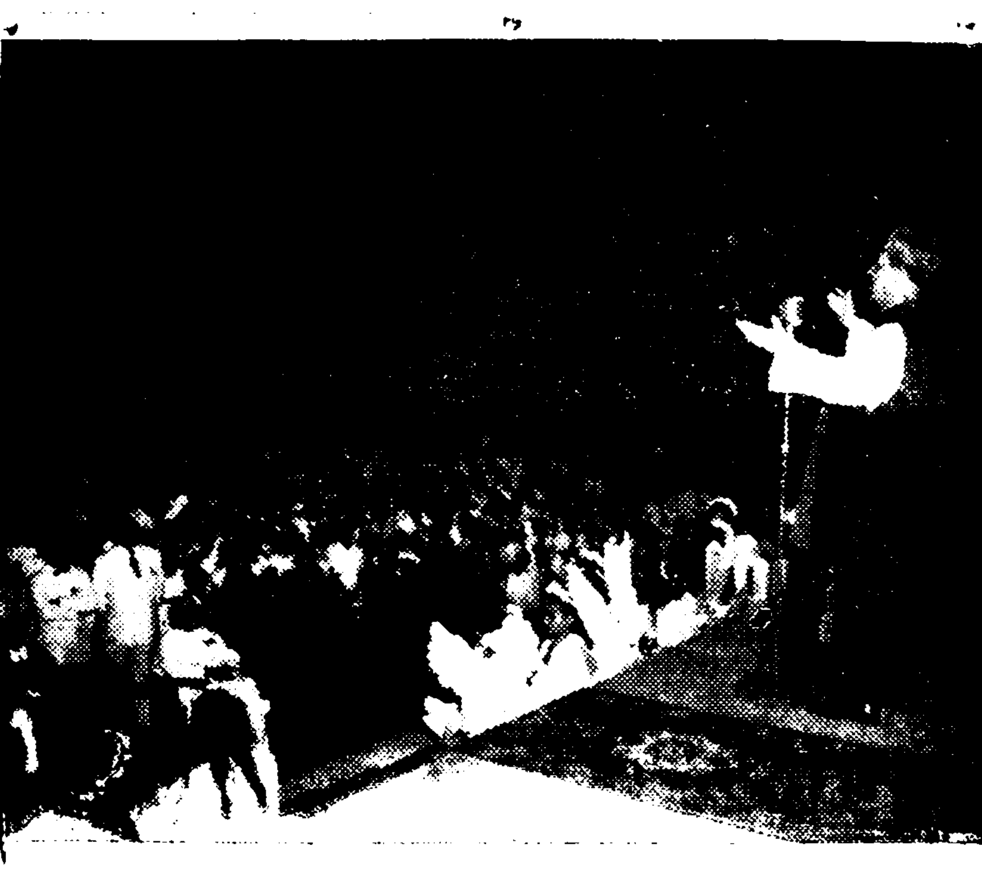
Ten tweede: 75% van de gedoopten krijgen de naam van de Moeder van God en een groot deel [illegible] de [illegible] Amerikanen.

Ten derde: Het volk van Curaçao heeft [illegible] de eer mogen hebben, dat de H. Maagd in zijn midden [illegible] [illegible] beschouwt men de komst van de Relikwie [illegible] bezoek van de H. Maagd.

[illegible] van de Relikwie om [illegible] Christenen [illegible].

Hierna nam **Pastoor Van Dijk** het woord [illegible] H. Maagd [illegible] of, hetzelfde voor het ogenblik met ons geloof [illegible] op Curaçao gebeurt, met een [illegible] van wat er drie honderd jaar geleden met de Indianen te Guanare gebeurd is.

Hierna sloot Pastoor Van Dijk

Mgr dr Crispulo Benitez spreekt te S. Mateo de verzamelde menigte toe.
(foto Fischer — cliché Croeze.)

„De gouden Koets" niet voor een aardse maar voor onze Hemelse Koningin.
(foto Fischer — cliché Croeze.)

zijn toespraak met de woorden: „H. Maagd, heb medelijden met ons volk!"

Tot slot hield **Mgr Dr Crispulo Benitez-Fonturvel** een indrukwekkende rede, die verschillende malen door het applaus van de menigte werd onderbroken. De Mgr nodigde het volk uit tot de H. Maagd te komen met de volgende woorden: „Kom en vraag de H. Maagd haar zegen, vraag haar gezondheid, vraag haar alles wat je nodig hebt, want zij is de moeder, die niets weigert aan haar kinderen."

Mgr Benitez eindigde zijn rede met namens de Venezolaanse Kerk de H. Maagd haar zegen te vragen voor het volk van Curaçao.

Na deze officiële en publieke begroeting begaven de autoriteiten zich om ongeveer kwart over acht huiswaarts. De relikwie werd de kerk in gedragen, alwaar de private begroeting begon van de ontelbaar velen, wier harten van de schoonste gevoelens vervuld waren.

Frère Nectario Maria gaf in het Spaans het verhaal van de geschiedenis der afbeelding, terwijl hij er tevens de hoge betekenis voor het geestelijk leven van de gelovigen van verklaarde. Inmiddels defileerden eindeloze rijen godvruchtigen voorbij het Reliquarium, dat zij zwijgend vereerden.

Waar de harten vol van waren, dat welde vaak in tranen naar de ogen. Veel zal de H. Maagd in die uren gehoord hebben aan leed, aan smeekbeden en dank, alles geuit in de zwijgende taal van het hart.

De straten van Otrabanda gaven in de latere avonduren tekenen van voorbereiding op iets groots: talloze mensen met bloemen en kaarsen in de hand spoedden zich westwaarts naar de fakkeloptocht, die de H. Maagd om elf uur naar de parochiekerk van Wishi zou brengen.

Wishi, de grond waarin de Coromoto-devotie geplant werd

De voetprocessie van San Mateo naar Wishi is een onvergetelijke manifestatie van devotie geworden. Duizenden mensen liepen zwijgend door de nacht.

Voorafgegaan door fakkels, liepen zij allen met brandende kaarsen in de hand. Vier op een rij — twee in het midden van de straat en één aan de kant van de trottoirs trokken zij op biddend en zingend op de muziek van de harmonie Santa Cecilia. En tenslotte de „Gouden Koets", waarin de afbeelding van O.L. Vrouw van Coromoto, die op weg was naar de parochie, waar op Curaçao de devotie tot haar een aanvang genomen heeft.

Bloemenhulde.

Om 7 minuten vóór twaalf werd de kerk bereikt, alwaar de Pastoor, de Zeer Eerw. P. L. van Dijk, de reliek aannam en tussen de dicht opeengepakte menigte de stampvolle kerk binnendroeg. Hier stonden bruiden langs de banken van het middenpad opgesteld, die bogen van bloemen droegen en die zo een poëtische passage vormden van de buitendeur tot aan het altaar. Vanaf het koor sneeuwden wolken van rozenbladen omlaag.

Onder het zingen van een Spaans welkomslied werd de reliek op een tafel voor het altaar geplaatst, en de Mariale hulde der parochie begon, waarbij de gelovigen langs de afbeelding defileerden en hun eerbetoon in bloemen neerlegde aan de voeten van de H. Maagd.

Pontificale H. Mis.

Het was ongeveer 5 voor half één, toen de drommen zich naar het terrein achter de kerk begaven, alwaar op een hoog altaar in de open lucht een Pontificale H. Mis zou worden opgedragen. Zo groot was de menigte, dat zeer velen in de Kerk bleven, alwaar zij door luidsprekers het voltrekken van het H. Offer buiten volgen konden.

Zowel op de uitgestrekte speelplaats als het aangrenzend terrein stond de menigte kop aan kop, zodat veilig geschat kan worden, dat er een tienduizend mensen aanwezig waren.

De H. Mis werd opgedragen door Mgr Dr José Rincon Bonilla, geassisteerd door de Monsignori José Rafael Fiol en Victor José Pineda als troondiakens, en de Paters Augustijnen Joaquin Gonzalez en Julio Calleia als Diaken en Subdiaken van de H. Mis. De Eerw. Fraters van Tilburg assisteerden als acolythen. Ceremoniemeester was de Eerw. Heer Omar Soto.

Het Fraterskoor zong op voortreffelijke wijze de gezangen van de H. Mis, terwijl daartussen door op volmaakt afgestemde en rustige wijze uitleg werd gegeven van hetgeen op het altaar plaats greep.

Dit was trouwens door de menigte zeer goed te volgen. Het altaar was zeer hoog en breed opgebouwd tegen de absismuur van de kerk. Links er van stond de troon van de bisschop en rechts een met een lichtboog versierd rustaltaar, waarop het reliquarium was geplaatst.

Na het Evangelie trad de **Eerw. Heer Amado Römer** voor de microfoon voor de predicatie, waarin de gewijde redenaar de gelovigen aanspoorde in deze dagen de hemel geweld aan te doen. Hoever wij, kinderen van onze Hemelse Moeder Maria ook mogen zijn afgedwaald, nu is onze Moeder dicht bij ons. Maakt van deze aanwezigheid gebruik om hemelse gunsten van Haar af te smeken.

Tegen het „Pater Noster" begon het een ogenblik te spatten en reeds ontstond er beweging onder de mensen, die vreesden, dat nu zou gaan gebeuren, wat reeds zoveel dagen als een kwade kans van de regentijd besproken was. Het bleef echter bij deze kleine dreiging en de Nachtmis werd even na tweeën in de schoonste stemming beëindigd, waarna de Reliek naar de kerk werd teruggebracht.

Tot vroeg in de ochtend werd aan dichte drommen mensen de H. Communie uitgereikt.

Op Bandabau ging Maria tot het hart van ons volk

Gistermiddag om 12 uur ging de Reliek in zijn statiekoets op weg naar Bandabao, om het volk van het Westelijk deel van ons eiland gelegenheid te geven zijn godvrucht tot de H. Maagd te tonen.

Pluvius die reeds zolang geduld geoefend had, aanvaardde echter in de middaguren geen enkel excuus meer. Hij goot zijn vloeden met geestdrift uit de grijze hemel, zodat de ontvangst te San Willibrordo niet op het in een modderpoel herschapen Kerkplein kon plaats hebben, doch in de Kerk zelve waarin naar schatting ongeveer alle parochianen aanwezig waren. Nadat de verering aldaar beëindigd was, ging de stoet verder.

Echter werd besloten voor de rest van de tocht niet langer gebruik te maken van de Koets. Op de buitenwegen bleek deze hard te schokken, dat dit niet alleen voor de inzittende geestelijkheid te vermoeiend was, maar dat er zelfs gevaar voor het omslaan der reliekhouder bestond.

De tocht ging dus met uitsluitend luxe auto's verder in de richting van Soto, waarbij voor huldigingen gestopt werd bij Pannekoek, Klein Santa Marta en Santa Cruz. Een auto met luidsprekers, die gewijde muziek en geestelijke liederen uitzonden, begeleidde de stoet.

Barber.

Men maakte nu echter veel sneller voort, dan met de trailer het geval kon zijn en het gevolg was, dat men lang voor half vijf, het uur, waarop te **Barber** de slotplechtigheid beginnen zou, op deze plaats aankwam. De Reliek werd daarom in de Kerk geplaatst, terwijl op het voetbalveld de processie zich opstelde.

Precies op het aangegeven tijdstip rolde dan de koets met zijn kostbare last het veld op. De Eerw. Pater Lr. B. Oeverhaus, die onder het baldakijn met velum om de schouders wachtte, nam de Reliek aan en de processie zette zich in beweging naar de trappen van de kerk, waar een rustaltaar was opgericht. Aldaar richtte de Hoogeerw. P. Vicaris L. van Rooy het woord tot de samengestroomde menigte, die mensen van alle parochies van Bandabao bevatte, en herinnerde hen er aan, dat de H. Maagd sinds oude tijden hun troost was geweest in hun vaak grote lichamelijke nood. Thans was die lichamelijke nood vrijwel gelenigd, maar een toenemende geestelijke nood, die het zedelijke leven van volk en gezinnen en jeugd bedreigt, was daarvoor in de plaats gekomen. De gewijde redenaar spoorde zijn toehoorders aan, ook nu weer hun toevlucht tot de H. Maagd te nemen, opdat ons volk moge bevrijd worden van de grote gevaren der levensverruwing, die het belegeren.

Nadat de zegen met het Allerheiligste gegeven was, werd gelegenheid geboden in defilé de relikwie te vereren, waarvan dankbaar en vroom door oud en jong, door mannen en vrouwen, gebruik werd gemaakt.

Het was tegen 6 uur en reeds viel de schemer, toen de Reliek Bandabao verliet op weg naar de massale hulde in Suffisantdorp.

Suffisant bracht apotheose van Mariale Zondag

De apotheose van deze Mariale Zondag was ongetwijfeld de grootse huldiging in het verlichte Suffisant-stadion, waar een groots opgezet Maria-altaar het Stadion domineerde. In processie werd de reliek door het dorp naar het Stadion gedragen, waar naar schatting ruim 8000 gelovigen tot zelfs vanaf Westpunt waren tezamen gestroomd om deze plechtigheden bij te wonen.

De reliek werd voorafgegaan door een groot aantal Portugese en Venezolaanse lantaarndragers, gekleed in koorgewaad. Bij de ingang van het Stadion nam Pastoor Frunt van Suffisant de reliek in handen en droeg, voorafgegaan door een stoet van bruidjes, de reliek naar het altaar.

De feestpredicatie werd gehouden door Z.H. Exc. Mgr Pineda, die de gelovigen, vooral deze tijd van geloofsafval en modern heidendom opriep tot een vurige Maria-verering.

De Z.E Pastoaor Frunt hield in het Nederland en in de Landstaal een toespraak, waarin hij de verschijning van de H. Maagd van Coromoto, belichtte tegen de achtergronden van de tijd, waarin de H. Kerk het zaad van het geloof ging verspreiden aan diegenen, tot wie het Eeuwige Licht nog niet was doorgedrongen.

Het Mannenkoor van Groot Kwartier verzorgde de vocale omlijsting.

Het was reeds vèr na het tijdstip, waarop volgens schema de plechtigheden hadden moeten worden besloten, toen de stoet het Suffisant-stadion verliet. Deze avond was werkelijk een grootse manifestatie van toewijding aan de H. Maagd van Coromoto.

Plechtigheden van vandaag.

Hedenmorgen had in de Parochiekerk van Santa Rosa een Plechtige H. Mis plaats, waarheen na de hulde te Suffisant de Reliek gisternacht in stilte werd overgebracht.

Pastoor Cl. Lamers droeg het H. Offer op, daarbij geassisteerd door de Zeer eErw. P.P. C. Heynsbroek en R. v. Nooyen.

Om tien uur in de morgen werd de Reliek in feestelijke optocht met praalwagens uitgeleide gedaan voor haar bezoeken aan **Scherpenheuvel, Rustoord** en **Brakkeput.**

Hedenmiddag staat **Janwé** op het program, terwijl de dag met een Mariaal uur te **Montagne** besloten zal worden.

BISSCHOPPELIJK BEZOEK

Gistermiddag brachten Hunne Hoogw. Excellenties Mgr Dr Crispulo Benitez-Fonturvel, Bisschop van Barquisimeto en Mgr Dr José Rincon Bonilla Hulpbisschop van Zulia een bezoek aan Zijne Hoogw. Exc. Mgr A. v.d. Veen Zeppenfeldt.

De Bisschoppen gaven uitdrukking aan hun bewondering over de grootse wijze waarop het bezoek van O.L. Vrouw van Coromoto op Curaçao gevierd was.

AANKOMST VLIEGTUIGEN

De KLM machines van Donderdag 13 en Zaterdag 15 Nov. uit Amsterdam vertrokken, landden resp. Zaterdag en Zondag om 14.27 en 15.40 uur Cur. tijd op Hato.

De vliegmachines die van hier vertrokken op Donderdag en Zaterdag i.l. landden Vrijdag en heden resp. 22.22 uur en 07.09 uur Ned. tijd.

HET WEER

Max. temp. 29.3 C. (84,7 F.), min. (73.6 F.) en gem. 26.8 C. (80,2 F.). Vochtigheidsgehalte 78%. Neerslag 9.77 mm. Bewolking: heldere hemel 3, licht bewolkt 10, bewolkt 10 en dicht bewolkt 1 uur. Max. wind 15, min. 2 en gem. 8 knopen.

De heer en mevrouw
ERIC T. DE CUBA — ARENDS

geven met grote blijdschap kennis van de geboorte van hun dochter

JEANETTE MARIE

10 Nov. 1952. Oranjestad Aruba.

Cultureel Centrum Curacao

Aan de leden van de Raad van Advies wordt medegedeeld dat er op Dinsdag 18 November a.s. om 5 uur n.m. de tentoonstelling „500 boeken voor Kinderen", welke in samenwerking met het Departement van Onderwijs en Volksontwikkeling gehouden wordt, in het Cultuur Centrum Pietermaai geopend zal worden.

De wnd Secretaris.

BEKENDMAKING.

In de nacht van Dinsdag op Woensdag a.s. zal de Koningin Emmabrug vanaf 00.00 uur tot omstreeks 04.00 uur wegens reparatiewerkzaamheden voor het landverkeer gesloten zijn.

De Havenmeester.

KWETAL, DE BREINBAAS

ls we gisteren hebben gezien had Tom Poes niet veel geluk et afluisteren van Sickbock's verrichtingen. Het oude, houten je waar hij op lag was niet krachtig genoeg om hem te houden n van de planken stortte krakend naar beneden. Stofwolken elden op en grote spinnen snelden zenuwachtig heen en weer n nieuwe schuilplaats te vinden. Tom Poes probeerde dat ook en, maar helaas! Hij was te zwaar. En nu er één plank gevallen volgden er meer, zodat hij tenslotte in een warreling van slot d hout naar beneden stortte.

was een lawaai en een verwarring van belang en het was niet wonderen, dat zijn val in de kelder van Sickbock geen verras-was.

„Dáár is de onverlaat!" sprak de geleerde, op hem toe springend. „En laat het nu Tom poes weer zijn! Altijd dezelfde! Immer en altijd weer dezelfde hinderlijke, kleine schalk! Wel, wel, ventje, het spijt me, maar nu ben ik toch ernstig verbolgen op U! Terwijl ik hier aan ernstige en inspannende arbeid bezig ben, tot welzijn van de natie, loert en sluipt ge hier rond met het oogmerk mij te hinderen! Maar komaan, ik zal U op Uwe plaats zetten! Kom hier, opdat ik U straffe!"

Maar daar dacht Tom Poes natuurlijk niet aan! Hij werkte zich onder de planken uit, sprong overeind en rende de andere kant op, terwijl Kwetal hem met een domme lach nastaarde..

tuele problemen bij de feestviering van de Thomaskring

r de 23e maal sedert haar bestaan vierde de St Thomas- Vrijdag j.l. de feestdag van haar Patroon St Thomas van Aqui- Ditmaal geschiedde de viering met een cultureel programma oog gehalte.

zijn openingsrede wees de voorzitter, de heer H. da Silva, op tekenis van de Patroonheilige als bezielende factor bij de werk-heid der leden in het openbare leven.

jeugd van tegenwoordig," zo zegt hij, „is veel te lichtzinnig eft geen tijd om zich te bezinnen op ernstige problemen." En : „De St Thomaskring heeft ten doel haar leden te helpen om nderscheid tussen waan en waarheid duidelijker te erkennen en rom uit te dragen".

deze idealistische woorden de voorzitter betreedt de Morkos, die de rest van de als ceremoniemeester zal ren, het podium om, op reffelijke wijze, een frisse igheid afgewisseld met en appreciatie, de mede-ers in te leiden en danken.

verhandeling over St Tho-van Aquino, ditmaal gehou-door pater Willers wierp de toehoorders een nieuw op de mens, die St Thomas Spreker haalde frappante nderheden aan zowel uit nas' studententijd als uit zijn ntdragende periode als do-aan de Universiteiten van , Rome en Milaan. Thomas' poosde strijd als verdediger de waarheid wordt wel ge-chetst door zijn felle aanval e leer van Siger van Bra-, die hield dat wat waar is filosofie vals kan zijn in de logie en vice versa.

orts behandelt hij de incor-tie van Aristoteles' filosofie homas ongeëvenaarde „Sum-Theologica", die in systema-e en logische opbouw van er der Kerk brengt, op 'n als tot dan toe nog nimmer geschied.

tor Willers wist zoals de Morkos zich in zijn dank-d uitdrukte, zijn gehoor ge-d te houden op 'n wijze „als nimmer tevoren mochten ho-

aanwezige leden en geno-en worden daarna vergast enkele zangnummers, door ntilliaanse bariton waar Cu-o trots op mag zijn: Hubert ers, die op kundige wijze de piano begeleid werd door eer Jansen van Galen.

clamatie in het Spaans volg-oor de heer René de Rooy een sonnet van García Lorca, hij ondanks zijn surrealisti-verzen een lyrische dichter nt, voorts een tot nu toe on-nd gebleven vers over Cura-„Isla de juguetería", van ze-Mexicaan Carlos Pellicer die 920 ons eiland bezocht en slot, als hoogtepunt, het op erende wijze voorgedragen „El dulce Milagro" van de ntijnse dichteres Juana de bourou.

a de pauze is het de jeugdige, op Curaçao reeds zeer be-de pianist Harold Martina, zijn gehoor wist te boeien een tweetal werken van de ponist Debussy.

ze locale „child-prodigy" t een welverdiend applaus.

t slotwoord is aan modera-Pater Brada O.P.

ze spoort de leden aan, dat hun gedachten dezer dagen gaan over het zelfbeschik-recht en het daaraan in-ente recht tot secessie. Wat laatste betreft maant hij te-doordrijverij die in strijd is het continu-principe in de politieke ontwikkeling van een volk.

Het tweede van zijn 3 punten op politiek, sociaal en economisch terrein behelst de vraag, waarom er op Curaçao geen vakbonden bestaan. Het heeft zijn nut over de betekenis van dit gemis na te denken en zich te bezinnen op de voordelen die goed geleide vakbonden bieden voor de werknemer zelf en het sociaal bestel waarin hij leeft en arbeidt.

Vervolgens wees spr. op het feit dat het niet uitgesloten is dat binnen afzienbare tijd emigratie nodig kan blijken. De Antilliaan is door zijn talen- en handelskennis bij uitstek geschikt voor emigratie naar Zuid-Amerika. Hierbij moet echter de grote gehechtheid aan eigen bodem geen beletsel vormen indien het zover mocht komen. Scherp laakte spreker de onchristelijke oplossing van het bevolkingsprobleem door geboortebeperking, die van zekere zijde wordt voorgestaan.

Tot slot doet hij een beroep op de kringleden zich daadwerkelijk voor deze problemen te interesseren en hun christelijke opvattingen omtrent actuele strijdvragen naar buiten uit te dragen.

De feestvergadering wordt nu besloten met de Christelijke groet, waarna leden en genodigden zich nog geruime tijd in gezellig samenzijn in de club vermeien.

ARUBA

HENNY EMAN TERUG

Zondagmorgen om kwart voor elf keerde de leider van de AVP terug in zijn geboorteland. Zes meisjes in het wit gekleed, elk met een gouden letter op het hoofd, die tezamen het woord welkom vormden, waren onder de velen die Sjon Henny op Dakota begroetten. Wij zagen o.a. de heren Spit, Dr de la Fuente, J. Pauw, Statenleden en vele honderden belangstellenden. Een twintigtal zeilscheepjes voeren langs de kust naar Oranjestad, terwijl Sjon Henny in een open auto, gevolgd door vele andere, na een rondrit zich naar de Flamingo Room begaf. Daar hield hij een rede.

UITSLAG BOKSWEDSTRIJDEN

De in de Arena National gehouden bokswedstrijden op Vrijdagavond eindigde als volgt: Tuzo Portugees — wilfredo Miro onbeslist; Kid Telefonito — Godoy op punten door Telefonito; Colorado Kid — Quick Silver onbeslist. De amateurswedstrijd tussen Kid Columbia en Don Powers eindigde na beslissing van de jury met een overwinning voor Don Powers. De belangstelling was overweldigend.

AANRIJDING BERECHT

Voor de rechter in Eerste Aanleg stond de heer N.H. die op de weg naar Noord een bejaarde vrouw had aangereden, die aan de gevolgen hiervan was overleden. Dood door schuld werd niet bewezen en de beklaagde kwam er met een geldboete van ƒ 100.— van af. Verdediger was Mr P. van der Voort.

AFSCHEID VAN MR J. MILIUS.

Toen wij Mr Milius op Dakota voor zijn vertrek naar Venezuela ontmoetten, was onze eerste vraag natuurlijk over zijn indruk van Aruba. Een hardwerkende plaats, mooi met al dat groen, vele attracties door zijn prachtige stranden en de grote orde, die er heerst. Er zijn nog zovele mogelijkheden voor de Nederlandse industrie in de Nederlandse Antillen. Er moet van Nederlandse zijde uit meer contact gezocht worden, maar dan persoonlijk contact. Per brief verkrijgt men niet die resultaten en persoonlijk onderzoek; vooral omdat na de oorlog andere exporteurs in Nederland naar voren zijn gekomen, werpt dit altijd betere vruchten af.

Op onze vraag of er een mogelijkheid zou zijn hier een tijdelijke dan wel een permanente (jaar) beurs te vestigen, gaf de heer Milius als zijn mening te kennen, dat het afzetgebied hier te klein zou zijn, ook al heeft men grote doorvoermogelijkheden naar de omliggende landen. Om een tentoonstelling te Caracas op te zetten, vernam hij juist, dat hiervoor al stappen genomen zijn. Ook overwoog hij de mogelijkheid om via plaatselijke handelaren of agenten, show-centra te stichten voor de Nederlandse Industrie.

Mr Milius verklaarde, dat er aan gedacht is om voor Aruba een aparte vertegenwoordiger voor de Jaarbeurs aan te wijzen. Inderdaad, ook dit is in overweging. Alle besprekingen hier zijn verlopen in een prettige en openhartige sfeer en grote critiek mag niet gespaard blijven want dit is de voorwaarde voor de verkoop.

Volgens de heer Milius is de Nederlandse Tentoonstelling in Mexico het allerbeste visitekaartje dat Nederland ooit op dit gebied in het buitenland heeft aangeboden. De reis en het bezoek van Z.K.H. Prins Bernhard heeft hieraan natuurlijk een geweldige stoot gegeven en zijn good-will is boven alle lof verheven. Zijn grote tegemoetkomendheid, naast een dosis gemoedelijkheid heeft aller harten gewonnen.

Tenslotte vroeg de heer Milius ons zijn hartelijke dank over te willen brengen aan allen voor alle gastvrijheid, vriendelijkheid en behulpzaamheid, waardoor het hem op Aruba zo enorm gemakkelijk is gemaakt.

NIEUWS VAN OVERAL

OLLENHAUER SPOORT SAARLANDERS AAN NIET TE STEMMEN

Bonn. — De leider van de West Duitse socialisten Ollenhauer heeft Zondag in een open brief een beroep gedaan op alle socialisten in het Saargebied om **niet** aan de verkiezingen op 30 November deel te nemen, of ongeldige stemmen uit te brengen. Hij motiveert deze raad door te zeggen, dat de verkiezingen geen vrije verkiezingen kunnen worden genoemd.

UILSKUIKENS

Moskou. — Een kuikenhandelaar, die ervan beschuldigd werd teveel voor zijn kuikens te hebben gevraagd, is door de arrondissementsrechtbank te Moskou tot 25 jaar gevangenisstraf veroordeeld wegens verduistering van staatsgelden. Een van zijn assistenten werd eveneens tot 25 jaar gevangenisstraf veroordeeld, zo meldt „Izvestia" vandaag. Vier andere bedienden in de winkel kregen straffen variërend van tien tot twintig jaar.

MOSSADEQ ONTBINDT HOOGGERECHTSHOF

Teheran. — Mossadeq heeft, gebruik makend van zijn speciale bevoegdheden, het Perzische Hooggerechtshof ontbonden. Hij heeft daarna de minister van Justitie opgedragen nieuwe rechters te benoemen.

Teheran. — Mossadeq heeft — zo blijkt uit latere berichten — de Perzische minister van Justitie het recht verleend ieder lid van de rechterlijke macht in de volgende twee maanden te ontslaan.

ALOYSIUS, ZITA en CLAUDIA BIERVLIET

geven met blijdschap kennis van de geboorte van hun broertje

FERDINAND ALBERTUS.

St. Elisabeth's Gasthuis
15 Nov. 1952.

Met blijdschap geven wij kennis van de geboorte van onze zoon

THEO

Theo Lendering.
Willy Lendering — van Oudvorst

St. Elisabeth Hospitaal
16 Nov. 1952.

Litteratuur voor de Jeugd: "500 boeken voor Kinderen"

[illegible] tentoonstelling „500 boeken voor kinderen", die verzameld en [illegible] door Mevr. E. VAN DIEN-HENDRIX, en die in de [illegible] jaren in geheel Nederland enorm succes gehad heeft, is [illegible] op Curaçao aangekomen.

[illegible] VAN DIEN heeft een keuze gemaakt uit kinderliteratuur [illegible] vele talen. Curaçao kan Sticusa en 't Dep. van Onderw. en Volksontw. dankbaar zijn dat zij de uitzending van de tentoonstelling en de komst van Mevr. VAN Dien-Hendrix mogelijk hebben gemaakt. Immers: de indeling van deze tentoonstelling is bijzonder eenvoudig en overzichtelijk, waarbij niet alleen met leeftijdsgroepen, maar ook met jeugd-interessen rekening werd gehouden. Zodoende zijn eri niet alleen verhalen, prentenboeken en sprookjes op deze tentoonstelling te vinden, maar ook boeken over techniek, muziek, enz.

[illegible] VAN Dien, die [illegible] gediplomeerd [illegible] bibliothecaresse 8 jaren [illegible] ervaring in de kinderleeszaal te Amsterdam heeft opgedaan, heeft haar tentoonstelling meer georganiseerd, zowel voor de ouders, onderwijzers en jeugdleiders als voor de kinderen, en heeft haar indeling zo gemaakt dat men zich in korte tijd oriënteren kan. Voor dit doel heeft zij ook ieder boek voorzien van een korte bespreking.

Een der Nederlandse bladen schreef naar aanleiding van deze tentoonstelling: „Echt iets om een keer met Sinterklaas binnen te wandelen". En een andere wees er op dat „Oud en nieuw, modern en traditioneel" er tezamen prijken. „Het Parool" merkte op, dat de collectie „met grote zorg en deskundigheid samengesteld is" en „Het Vrije Volk" schrijft, dat „het geheel een uiterst smakelijke indruk maakt" en dat men tot de overtuiging komt dat Mevr. VAN Dien met een grote liefde voor de jeugd-literatuur en een grote kennis van zaken haar collectie verzorgd heeft".

Mevr. VAN Dien-Hendrix laat de boeken door kinderen zelf lezen, [illegible] tot een aanbevelende waardering over te gaan.

In de verzameling hebben zowel [illegible] boeken alsook speciaal Katholieke of Protestants-Christelijke boeken een plaats gevonden.

[illegible] Nederlandse uitgevers en boekhandelaren hebben deze tentoonstelling zeer toegejuicht; [illegible] heeft n.l. zo'n tentoonstelling altijd tot gevolg, dat de vraag naar boeken gestimuleerd wordt, terwijl anderzijds vooral voor de uitgevers een bepaalde aantrekkelijkheid ligt in het feit, dat zij hun uitgaven kunnen vergelijken met buitenlandse.

De tentoonstelling zal plaats vinden in het Cultuur Centrum en wordt geopend op Dinsdag 18 November a.s., om 5 uur n.m.

Bezoekuren: elke dag van 4 tot 6 uur n.m. Zaterdag van 2 tot 6 uur.

De ochtenduren zijn gereserveerd voor Schoolbezoeken.

CURACAO

MINISTER KERNKAMP GEARRIVEERD

Prof. mr dr W.J.A. Kernkamp, Minister van Minuor arriveerde Zaterdagmiddag tegen half drie op Hato.

Op het vliegveld waren ter begroeting aanwezig, Z.E. de Gouverneur, de voorzitter van de Regeringsraad mr dr Da Costa Gomez, de landsministers W.R. Plantz en J.H. Sprockel, Gezaghebber M.P. Gorsira, de Commandant C.M.N.A., Commandeur B. Hessing, de Commandant van de Mariniers Overste J. Nass, van het Kabinet van de Gouverneur was mr F. van der Valk aanwezig.

Z.E. inspecteerde de aangetreden erewacht van Mariniers, waarna hij naar het Gouvernementshuis vertrok.

De Minister maakte in de middag aan boord van het jacht Beatrix een tochtje door de havens.

Ten Gouvernementshuize volgde om 9 uur een receptie ter ere van de gast. Deze receptie werd druk bezocht en wij zagen vele prominente figuren uit handels- en bestuurskringen, alsmede vertegenwoordigers van de geestelijkheid en militaire overheid.

Zondagmorgen woonde Z.E. de Minister de dienst bij in het Gereformeerde kerkgebouw op Mundo Nobo.

Met het vliegtuig van een uur vertrok de Minister, in gezelschap van Kapitein van der Beek naar Bonaire om daar kennis te maken met het eiland en zijn bevolking.

Hedenmorgen kwam de Minister weer terug.

De feëriek verlichte tempel op S. Matheo wacht zijn hoge gastvrouwe. (foto Fischer — cliché Croeze)

gerepatricerde „captain of industry" ligt nog vers in het geheugen.

En waren de papieren hotel plannen zelfs het papier wel waard?

Om maar niet te denken aan de uitverkochte voorstellingen van de operette Lindeteves met buitenlandse gastrollen.

RIJBEWIJZEN INGETROKKEN

Van de heren E.S. en J.S. werd vooruitlopend op gerechtelijk vonnis door de politie het rijbewijs ingetrokken.

VANDAAG OP CURACAO

In aansluiting op ons bericht van Zaterdag m.b.t. de belasting deskundige vernamen wij dat hedenavond deze belastingdeskundige op Hato zal arriveren. Het is de heer Steegmans, Hoofdinspecteur der Belastingen te Tilburg.

GENERALE PREVENTIE

Vele gemoederen zijn in beroering gebracht door de reeks artikelen in ons blad over de mislukking van de Hotel-bouw aan het Rif.

Er wordt verschillend gedacht over het nut van dit uit de doeken doen, terwijl sommigen het niet fair vinden t.o.v. gerepatrieerden, die zich niet kunnen verdedigen.

Deze contra-critiek is typerend voor de opvatting om lange tenen te ontzien en vooral om beunhazerij op „hoog niveau" maar met de mantel der liefde te bedekken.

Men vergeet daarbij, dat het steeds goed is en in het algemeen belang om onkunde en baatzucht aan de kaak te stellen.

We zijn hier te lande vergeven van surrogaat deskundigen, die zich despotisch handhaven door alle critiek te onderdrukken en alle ware experts te weren.

En menigeen is open voor voos sentiment om dit, of dat niet fair te vinden tegenover gerepatrieerden, oud gedienden of lieden van hoge positie.

Net, of men uit het Moederland zijn stem niet kan doen horen en net, of het signaleren van kwade zaken geen nut heeft als afschrikwekkend voorbeeld voor industriele ridders, die louche plannen koesteren!

De mislukte goudwinning op Aruba onder auspiciën van een

HAVENVERKEER

Haven: in 15 vrachtschepen (11), 33 tankers (30) en 6 zeilboten (3) met 147 landende passagiers, 502 in transito en 6 passagiers vertrokken.

Hato: 29 landende en 26 vertrekkende vliegtuigen met 327 landende passagiers, 157 in transito en 227 passagiers vertrokken.

SCHEEPVAARTBERICHTEN

Zaterdag: Cara Bobo nr **Coro, Willemstad** (KNSM) v La Guaira nr S. Martha, **Coral Queen** v La Guaira nr S. Martha, **Caribe** v Po Cabello, **Willemstad** v Aruba, **Lombardy** nr Cuba, **Paparo** v La Cruz en **Ino** nr Grenada.

Zondag: Successor nr Pto Cardon, **Stromboli** v Pto Cabello nr Cartagena, **Marco Pollo** v La Guaira nr Christobal, **Hestia** v Guanta, **Dernieres** v Kanaalzône nr Le Havre, **Rippingham Grange** v Londen nr Christobal, R[illegible] **do Arias** v S. Martha.

Papagos behaalde verpletterde overwi[nning] in Griekenland

Athene. — Bij de verkiezingen die in Griekenland zijn geho[uden] heeft Papagos beslag weten te leggen op 249 zetels, het centru[m] 50 en de linkse E.D.A. op 1.

Athene. — De overwinning van Papagos in de Griekse verkiezingen was algemeen en beperkte zich niet tot bepaalde steden of gebieden. Men schrijft het toe aan het persoonlijk gezag van Papagos en bovendien blijkt het Griekse volk schoon genoeg te hebben van de wankele politieke toestand, die eigenlijk al sinds het einde van de oorlog in Griekenland aanwezig is.

Verwacht wordt, dat nog deze week Papagos zijn betrekki[ngen] met het Hof zal herstellen. [Zoals] men zich zal herinneren is [de] breuk met het Hof enkele [jaren] geleden oorzaak geweest [van] het feit, dat hij zich in de pol[itiek] heeft begeven.

EISENHOWER OOK NAAR PHILIPPIJNEN?

Manilla. — President Qu[irino] heeft een uitnodiging aan E[isen]hower gestuurd voor een be[zoek] aan de Philippijnen.

De raadselachtige REVOLVER

DOOR REX STOUT

De jonge vrouw nam een rose blaadje uit haar handtas, legde het neer op het bureau van Nero Wolfe en ging in de roodleren stoel zitten. Ik acht het altijd mijn plicht overal van op de hoogte te blijven en ook Nero Wolfe zoveel mogelijk moeite te besparen, dus stond ik op, sloeg een blik op het papier en reikte het hem aan. Het was een chèque van vijfduizend dollar, aan hem uitgeschreven en ondertekend met „Margaret Mion". Hij keek er even naar en legde het weer neer.

„Ik dacht," zei het meisje, „dat dit misschien de beste manier was om het gesprek te openen."

Ik nam haar, van achter mijn bureau, wat nauwlettender op., Toen ze, in het begin van die Zondagmiddag, had opgebeld om een afspraak te maken voor een onderhoud, had ik me vaag een foto van haar voor de geest kunnen halen uit een krant van een paar maanden geleden. Het leek me, dat er niet veel aan was, haar te ontmoeten. Maar nu begon ik van gedachten te veranderen. Haar aantrekkelijkheid zat 'm niet zozeer in haar gezicht, want dat was maar gewoon, maar wat ze er mee deed. Ik bedoel geen trucjes. Haar mond was zelfs niet mooi, als ze glimlachte, maar de glimlach was mooi. Haar ogen waren gewoon bruin, niets sensationeels aan te zien, maar het was een genoegen ze te zien rondkijken, van Wolfe naar mij en naar de man links van haar. Ik gaf haar een jaar of zevenentwintig.

„Vind je niet," vroeg de man haar, „dat we eerst een paar vragen moeten stellen?"

Zijn toon klonk gespannen en een beetje wrang en zijn gezicht stond daar ook naar. Hij was minstens drieëndertig, stelde ik vast. Met zijn diepliggende, grijze ogen en goedgevormde kaken zou je hem een leidersfiguur hebben kunnen noemen, maar zoals hij er nu bijzat, leek hij daar niet op. Er zat hem iets danig dwars. Toen mevrouw Mion hem had voorgesteld als Frederick Weppler, begreep ik dat dit de muziekcriticus van de **New York Gazette** was, maar ik kon me niet herinneren of zijn naam genoemd was in verband met de gebeurtenis, die mevrouw Mion's foto een plaatsje in de krant had gegeven.

Zij schudde haar hoofd. „Dat geeft niets, Fred, heus. We moeten het gewoon vertellen en afwachten, wat hij zegt." Ze glimlachte naar Wolfe. „Meneer Weppler was er niet helemaal zeker van of we wel naar u toe zouden komen. Ik moest hem overhalen. Mannen zijn meestal voorzichtiger dan vrouwen, nietwaar?"

„Ja," stemde Wolfe in en hij voegde er aan toe: „gelukkig."

Ze knikte. „Dat zal wel," Ze wees naar het papiertje. „Ik bracht die chèque mee, om u te laten zien, dat het ons ernst is. Wij zijn in moeilijkheden en hebben uw hulp nodig. We willen trouwen en kunnen niet trouwen. Dat wil zeggen — om voor mijzelf te spreken — ik wil met hem trouwen." Ze keek naar Weppler en glimlachte weer. „Wil je met mij trouwen, Fred?"

„Ja," mompelde hij. Dan, plotseling, hief hij met een ruk zijn hoofd op en keek Wolfe wantrouwend aan. „U begrijpt, hoe pijnlijk dit is, veronderstel ik. Het gaat u wel niet aan, maar wij verwachten hulp van u. Ik houd van mevrouw Mion en ik wil met haar trouwen, meer, dan ik ooit van mijn leven iets gewild heb."

Wolfe gromde. „Dat is dus duidelijk. U wilt allebei trouwen. Waarom doet u het niet?"

„Omdat we niet kunnen," zei de vrouw. „We kunnen gewoon niet. Het heeft iets te maken met.... herinnert u zich iets gelezen te hebben over de dood van mijn man, in April, vier maanden geleden? Alberto Mion, de operazanger?"

„Vaagjes. U kunt mijn geheugen beter wat opfrissen."

„Hij stierf.... hij pleegde zelfmoord. Fred.... Weppler en ik vonden hem. Het was zeven uur 's avonds, op een Dinsdag, in April, in onze flat op de East End Avenue. Juist die middag hadden Fred en ik begrepen dat we van elkaar hielden en...."

„Peggy!" kwam scherp Weppler's stem.

Haar ogen vlogen van Wolfe naar hem en terug. „Misschien weet **u** het, meneer Wolfe. Hij denkt, dat we u alleen maar zoveel hoeven te vertellen, dat u ons probleem begrijpt en ik denk dat u het pas kunt begrijpen, als we u alles vertellen. Wat vindt u zelf?"

„Ik kan niets zeggen, voor ik iets weet. Gaat u door. Als ik wat te vragen heb, zullen we wel zien."

Ze knikte. „Ik denk, d[at] [u] heel wat te vragen zult he[bben]. Is het **u** wel eens overk[omen] liever dood te gaan dan te merken dat u verliefd was?"

„Nooit," zei Wolfe met druk.

Ik hield mijn gezicht in plooi.

„Nu, zo was 't met mij en ik er voor uit. Niemand wist zelfs hij niet. Wist jij het, F[red]?"

„Nee, ik wist het niet." [Wep]pler was ook al nadrukkelij[k].

„Tot die middag," ging [ze] voort. Hij was komen lunche[n]. het gebeurde vlak na de [lunch]. De anderen waren wegg[egaan] en plotseling keken we na[ar el]kaar en toen wist ik het van [hem] en hij van mij en we zeiden[...]. Ik weet niet meer, hoe [het] kwam...." Ze keek We[ppler] smekend aan. „Ik weet, hoe [...]lijk je dit vindt, Fred, maa[r] hij niet weet hoe het was, [be]grijpt hij niet, wat we die dag deden."

„Moet hij dat dan?"